

LIKKISTELOCKET

Spökhistoria från Ryssland.

En bonde var på väg tillbaka till sin by med en last lerkärl på sin vagn. Det var en varm sommarnatt och han hade fortfarande en bit kvar att köra. När han passerade en kyrkogård beslöt han sig för att övernatta där, ty han var rädd för varken fan eller spöken. Han lade sig ner på en av gravarna, men innan han hade hunnit somna kände han hur jorden började röra sig under honom. Han sprang och gömde sig bakom ett träd för att se vad som skulle hända. Graven öppnade sig och den döde som låg i den reste sig upp med likkistelocket på huvudet. Döingen gick bort till kyrkoporten, ställde locket där och begav sig sedan iväg till byn för att spöka.

Bonden gick och hämtade locket, lade det på sin vagn och satte sig för att se vad som sedan skulle hända. När den döde kom tillbaka efter några timmar kunde han inte hitta likkistelocket och blev tydligt upprörd. Så fick han syn på bonden och rusade bort till honom. ”Är det du din usling som tagit mitt lock?” undrade den döde. ”Ge det tillbaka annars sliter jag dig i bitar!” Men bonden drog fram en stor timmeryxa och sade: ”Gapa lagom, döing! Kanske jag hugger både dig och locket i bitar om du inte talar om vad du haft för dig i byn inatt!” Då blev den döde spak och berättade att han tagit livet av två pojkar medan de sov i sina sängar. ”Då får du tala om hur man får liv i dem igen” sade bonden och hötte med yxan. Den döde gnisslade tänder av ovilja, men berättade till slut: ”Du ska skära av en bit av min svepnings vänstra flik, bränna denna i en av dina krukor i samma rum som där pojkarna ligger och de börjar strax vakna till liv igen.”

Bonden skar så en bit av liksvepningen och gav locket tillbaka till den döde, som fick bråttom ner i graven igen, ty gryningen var i annalkande.

När bonden kom till byn stod det snart klart vilket hus som de döda pojkarna bott i, för där var ett gråt och jämmer utan dess like. Men bonden klev fram till föräldrarna och förklarade att han nog kunde göra något åt saken. Alltså visades han in i de rum där de döda pojkarna låg. Han tände eld på liksvepningsbiten och lade den i en av sina krukor.

Snart sipprade en illaluktande rök upp ur krukan och virvlade runt i rummet och se –plötsligt vaknade pojkarna upp igen! Bonden hade nog förväntat sig tack från familjen och en bra belöning, men istället grep de honom och kallade på byfogden. ”Du måste vara en trollkarl”, sade de till bonden. ”Det var nog du som också tog livet av pojkarna inatt med dina lömska knep!” Då förklarade bonden hur det låg till och vem som var skyldig till gossarnas död. I sällskap av byfogden, familjen och större delen av byn återvände bonden till kyrkogården och visade graven han lagt sig på kvällen innan. Graven grävdes upp och man hittade den döde stel som en pinne i kistan. Men likets fötter var smutsiga av jord efter hans långa nattliga promenad. En stör av asp hämtades och slogs genom likets bröst tills stören gick rakt igenom kistbotten. Nu satt den döde fastnaglad i sin egen kista och kunde aldrig mer lämna sin grav. Därefter fick bonden en belöning för sitt mod och sin redlighet, och var aktad och ärad i resten av sina dagar.